

**ED VAN DER MIJE - DOCENT TECHNIEK EN VAKGROEPVOORZITTER,
DOCENT PPO EN MENTOR OP HET STORMINK TE DEVENTER**
25 jaar docent met passie voor het vmbo

(school)loopbaan

Schoolloopbaan: Ed is na de mavo naar de mts-autotechniek gegaan.

Loopbaan: Hij was 17 jaar werkzaam bij de Opel-dealer in Zutphen waar hij diverse functies heeft mogen vervullen waaronder magazijnmedewerker, receptionist, planner werkplaats, verkoop en leasing en uiteindelijk planner van Opel-opleidingen voor het personeel. Hij is als zij-instromer terechtgekomen in het onderwijs als docent techniek waar hij nu 25 jaar werkzaam is. Hij werkt nu als docent en vakgroepvoorzitter techniek, docent PPO Praktische Profiel Oriëntatie en mentor op het Stormink, voorheen het Geert Groote College.

Waarom heb je gekozen voor een baan als docent?

"Mijn vader werkte in de techniek, en voor mij leek het een logische keuze. Ik was als kind al gek op auto's; ik zie mezelf nog zitten in de zandbak, met mijn speelgoedauto's. Dat zat er vanaf kleins af aan al in. Ik vind en vond techniek geweldig en heb ook met heel veel plezier in de autobranche gewerkt, maar het werken met mensen én leerlingen is nog véél leuker! En ik wilde na 17 jaar iets anders gaan doen. Ik vind het een wereldbaan!"

Hoe ben je gestart in je huidige baan?

"Als zij-instromer dus. Wanneer je net van je opleiding afkomt dan denk je: leerlingen moeten gewoon hun best doen, hard werken en dan komt alles goed. En ik begon enthousiast en positief in mijn nieuwe baan. Tijdens mijn sollicitatie was men verbaasd dat ik van een vaste baan met uitstekende secundaire arbeidsvoorwaarden naar een tijdelijke aanstelling wilde overstappen.

Het heeft goed uitgepakt, de school wilde mij niet kwijt, gelukkig!"

Heb je vroeger docenten gehad die je geïnspireerd hebben? Zou je wel eens een dagje met iemand van baan willen ruilen?

"Ik zat op de mts en had daar een docent autotechniek die ik heel geschikt vond. Ik was eens flink op stap geweest en het was veel te laat geworden. De volgende dag in de klas voelde ik mij bepaald niet lekker. Waarschijnlijk zag ik ook wat bleek, want deze docent kwam me vragen of het wel goed met me ging. Ik vertelde waarom ik me zo voelde, en hij adviseerde mij: Ga maar even een kop koffie halen. Heb je een muntje? Deze man heeft mij geïnspireerd om op een vergelijkbare manier met leerlingen om te gaan. Iedereen heeft wel eens een slechte dag, en ik heb na verloop van tijd ook altijd geprobeerd leerlingen daar ruimte voor te geven. En een ander vak of ruilen met iemand? Echt niet! Ik heb in die 25 jaar nooit meer aan iets anders gedacht!"

Hoe zouden je leerlingen jou omschrijven?

"Dat vind ik best lastig. Ik kan alleen afgaan op hoe ze naar mij reageren. Ik denk dat ze me wel vriendelijk, positief en enthousiast vinden. Ik hoor wel eens van oud-leerlingen terug dat ze me missen. Dat zegt ook wel iets denk ik." ▶

Is er verschil tussen vmbo-leerlingen van toen en van nu?

"Het eerste dat me te binnen schiet is dat zowel leerlingen als hun ouders mondiger zijn geworden in 25 jaar. Verder valt op dat leerlingen zich minder lang kunnen concentreren. Het moet allemaal sneller en korter. Ze zijn gewend te swipen; zodra je verveeld bent, swipe je door naar het volgende. Ik probeer daar de lessen wel op aan te passen. Maar om een vak te leren moet je nu eenmaal ook wat theorie tot je nemen. Wat niet veranderd is: ze zijn even enthousiast en leuk als toen, vooral als ze met hun handen kunnen werken."

Wat wil je je leerlingen meegeven?

"Wees aardig voor elkaar! Door aardig te zijn voor elkaar, krijg je vanzelf een fijne sfeer in de klas en is er ruimte voor plezier. Dat is mijn belangrijkste advies aan de leerlingen. Daarnaast daag ik ze uit om dingen anders te doen want ook al pakt dat niet altijd goed uit, je leert er wel veel van en de moeite wordt beloond."

Wat beschouw je als de grootste veranderingen of ontwikkelingen in het vmbo-onderwijs in de afgelopen 25 jaar? Wat is er in jouw vak veranderd of in je rol als docent?

"Het meest in het oog springende is natuurlijk de ICT. Alles is voortaan digitaal. Er zijn computers, tablets

en smartphones. Gedurende die 25 jaar is er zoveel geweest; er zijn heel veel proefballonnetjes opgelaten en we moesten altijd veel bordjes in de lucht houden. Ik vind dat we nu nog meer bordjes in de lucht moeten houden. Voor mijn vak is er ook veel veranderd; denk aan de robotisering en automatisering. En dankzij lesmateriaal op het internet en instructiefilmpjes op Youtube heb ik wat meer tijd gekregen voor individuele aandacht voor de leerlingen. Ik kan hierdoor meer coachend werken."

Wat is de belangrijkste les die je zelf geleerd hebt in 25 jaar vmbo-onderwijs? Ben je een andere docent dan 25 jaar geleden?

"Ik was in het begin vooral bezig om mijn lessen goed voor te bereiden. Ik had toen helemaal geen tijd voor de individuele leerling. Door ervaring leer je meer tijd te maken voor een leerling en vraag je je af: waarom reageert een leerling zo? Wat zit daarachter? En ik weet inmiddels dat het vooral de kunst is om jezelf te blijven. En niet te streng te zijn. Al bewaak ik de grenzen wel en zorg ik voor structuur. Je moet soms wel een beetje meebuigen zonder de gemaakte afspraken te schenden."

Wat is het mooiste aan werken in het vmbo?

"Dat zijn voor mij de leerlingen. Ik word blij als oud-leerlingen bij me langskomen. Je hoopt dat je iets hebt mogen betekenen voor enkele leerlingen. Als je dan hoort dat leerlingen je missen, vind ik dat bijzonder."

Als jij het voor het zeggen had wat zou je dan morgen willen veranderen aan het vmbo?

"Dat heb ik al een beetje aangegeven: dat we minder bordjes in de lucht moeten houden. Er komen altijd ad hoc-dingen voorbij en heel vaak heb ik het idee dat het nieuwe wijn in oude zakken is. Ik zou graag van veel randzaken af willen."

En uitgevers, kom op! Zorg voor goede technische, modulaire methodes binnen de belevingswereld van de leerling. Voor het PO en het VO. Verder zijn er nog veel kansen om meer samen te werken met het bedrijfsleven. Wij kunnen elkaar helpen."

Terugkijkend op de afgelopen 25 jaar, waar ben je dan het meest trots op?

"Dat ik nog steeds veel plezier in mijn werk heb. En trots op ons onderwijsteam, op mijn vakgroep techniek en de TOA's. Ik vertel ze regelmatig: vergeet niet te genieten, het is zó voorbij!"

Hopelijk kan ik na juli 2026, tijdens mijn pensioen, nog wat lessen geven om het gevoel te behouden.

Maar eerst afscheid nemen van het Stormink, en jazerker: met een glimlach!" ■

terugblik

